

СПРАВА «КОСІНСЬКИЙ ТА ІНШІ ПРОТИ УКРАЇНИ»

(CASE OF KOSINSKY AND OTHERS v. UKRAINE)

(Заява № 64471/13 та 6 інших заяв)

Стислий виклад рішення від 24 лютого 2022 року

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявники скаржилися за пунктом 3 статті 5 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на надмірну тривалість тримання їх під вартою під час досудового розслідування. Деякі заявники подали інші скарги, які порушували питання за Конвенцією з огляду на відповідну усталену практику Європейського суду. Заявники у заявах № 64471/13, № 25907/16 та № 29262/19 також висунули інші скарги за різними статтями Конвенції.

Розглянувши скарги заявників, Європейський суд, посилаючись на рішення у справах «Харченко проти України» та «Ігнатов проти України», дійшов висновку, що у цій справі тривалість тримання заявників під вартою під час досудового розслідування була надмірною та констатував порушення пункту 3 статті 5 Конвенції.

Європейський суд також розглянув решту скарг заявників та, враховуючи всі наявні у нього матеріали, дійшов висновку, що вони також свідчать про порушення Конвенції у світлі його висновків у рішеннях у справах проти України.

Розглянувши інші скарги заявників у заявах № 64471/13, № 25907/16 та № 29262/19, Європейський суд зазначив, що з огляду на всі наявні у нього матеріали та належність оскаржуваних питань до сфери його компетенції ці скарги не відповідають критеріям прийнятності, встановленим у статтях 34 та 35 Конвенції, та не виявляють жодних ознак порушення прав і свобод, гарантованих Конвенцією або протоколами до неї. Отже, ця частина трьох заяв була відхилена відповідно до пункту 4 статті 35 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. Вирішує об'єднати заяви;

2. Оголошує прийнятними скарги на надмірну тривалість тримання під вартою під час досудового розслідування та інші скарги за усталеною практикою Суду, наведені в таблиці у додатку, а решту скарг у заявах № 64471/13, № 25907/16 та № 29262/19 – неприйнятними;

3. Постановляє, що ці скарги свідчать про порушення пункту 3 статті 5 Конвенції у зв'язку з надмірною тривалістю тримання під вартою під час досудового розслідування;

4. Постановляє, що було порушено Конвенцію у зв'язку з іншими скаргами, висунутими за усталеною практикою Суду (див. таблицю у додатку);

5. Постановляє, що:

(а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявникам суми, зазначені у таблиці в додатку; ці суми мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (simple interest) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти.

6. Відхиляє решту вимог щодо справедливої сатисфакції у заявах № 64471/13 та № 25907/16».